

Lõksugem lustifelt laulu
 Isamaa ilust ja heast!

Isamaa üleühtse
 Kena ja keitpiddi!

Metsad ning saledad salgud
 Paistawad keitis vaikus;
 Mustawad männikud,
 Kohisewad kuusikud,
 Rajawad kaasikud,

Tammikud aga targas mõtes.
 Põllud nago padjused.

Lõune tuule lõhna al
 Kõrrewili kergelt kiigub,

Lehewili lausalt liigub.
 Mäed munade moodu

Kergitawad teha kõrgelte,
 Tõstawad turjad taewasse.

Järwedesse jõed jookswad
 Drudes ohkades,

Riivistikus keerutelles,
 Lühades laiseldes,

Wiimate watu woodi.
 Meri maruga maadleb,

Kaljukünkad kätistab;
 Laened lõhuwad laewu,

Laewa küljed loksuwad.
 Isamaa üleühtse

Kena ja keitpiddi!
 Karjad kullased käiwad

Madalat' murude mööda;
 Peenit' põitaga pöder

Pufab padriku paku;
 Jänes jookseb jupsakil,

Karu kawal kaeras,
 Linnud lustifelt laulwad:

Rägu kulone kaasikus,

Pääsukeled pääwapaiates,
 Lõufesed lagedas,

Rästad aga rägastikus;
 Sisast hõistab ööde ilus

„Teina wiled widewikul,
 Kurba wiled enne koitu.“

Pardid pilliroo sees peites,
 Luiged laentes läikimas,

Uned aga haljendamas.
 Kalad kargawad kalda alta,

Lõowad lutsu lobiselles.
 Isamaa üleühtse

Plus ja igapidi!
 Mehed mõisliku meelega

Kanged ja kebwad,
 Tugewad töö täitjad;

Kaasad karsked ja kenad
 Kiiutawad kätid,

Wõerutawad wäetid,
 Soewad suuremid;

Puna-põsedega piigad,
 Peiude rõemu päikesed,

Waike waimuga,
 Suure hoolega boiawad booned,

Kerge kätega kuduwad kangid.
 Isamaa, üleühtse

Kena ja keitpiddi,
 Elago igaweste!

Ditsego õnnelikult
 Woliis ja wäes!